

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: En nygammel Vise om den engelske Tyvs Indbrud paa Holmen, 1807

Citation: Baggesen, Jens: "En nygammel Vise om den engelske Tyvs Indbrud paa Holmen, 1807", i Baggesen, Jens: *Blandede Digte. 2. Samling. - 1903*, udg. af A. Arlaud , 1889-1903, s. 147. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen05tom-shoot-workid56236/facsimile.pdf> (tilgået 11. maj 2024)

Anvendt udgave: *Blandede Digte. 2. Samling. - 1903*

En nngammel Vise

om den engelske Tyvs Indbrud paa Holmen, da Jomfru
Dannebrog laae og sov; hvorledes han stak Ild i Sengen,
og led bort med hendes Striin.

forfattet af
Jal. Holmens faste Stof-Poet
Knud Siøllandsfar.

1807.

Synges efter sin egen velbekendte Melodie.

1.

Straas over for Skaane der ligger en Ø —
Paa Tillie —
Der dansed og danser saa mangen en Møe,
Saa mangen en Rose og Ellie.

2.

Der dansed og danser saa mangen en Møe,
Paa Tillie,
Med hvilken i Haven og med hvilken paa Sæe
Man ikke saa let faaer sin Villie.

3.

Blandt alle paa Land, og blandt alle paa Sæe,
Paa Tillie —
Vor Holm var i Dandsen den stolteste Møe,
Den favreste Rose og Ellie.

148

4.

Hvid var hun i Krigen, men venlig i Fred —
Paa Tillie —
Saa rød som en Rose, saasnart hun blev vred,
Men ellers saa hvid som en Tillie.

5.

Saa rød som en Jyd, som en Dannemands Harm —
Paa Tillie —
Naar bløder i Kampen mod Fjender hans Arnt,
Udlydende Skoldungens Villie.

6.

Saa hvid som en Sne, som en Dannemands Troe
Paa Tillie —
Naar fredsomme Dyder han dyrker i Roe,
Alt efter den Høiestes Villie.

7.

Saa rød som vor Hæder, saa hvid som vor Sag —
Paa Tillie —
Som Mod og som Mildhed, som Danmarks flag:
Saa var hun, den Rose, den Tillie!

8.

Del var hun en Jomfru saa vakker og fin
Paa Tillie —
Dog skændigen misted hun Klædmon og Læn,
I Freden, imod hendes Villie.

149

9.

Ja! fiændigen misted hun Klædmon og Linn —
Daa Tillie —
Med alt hendes Eie; men Trofsaben sin
Beholdt hun, den Rose, den Tillie.

10.

J bareste Kloffen, med Trofsaben sin —
Daa Tillie —
Og øvrige Stadsen forvart i sit Skrin,
J Sengen hun laae mod sin Villie.

11.

Der laae hun, og slumred, saa hvid og saa rød —
Daa Tillie —
Saa rolig som Barnet i Moderens Skød,
Den Jomfru, den Rose, den Tillie.

12.

Hun smilte som Barnet i Moderens Skød —
Daa Tillie —
Saa mangen en Taare paa Kinden dog fald;
Thi hun slumred imod hendes Villie.

13.

Men Britten, som vidste, den Rose var sød —
Daa Tillie —
Og at hun nu laae der i Slummerens Skød,
Bestatted at stæle den Tillie.

150

14.

Hun vaagned uskyldig, som nyligen fød —
Paa Tillie —
Da Døren sprang op, og den Beiler indbrød,
for at vinde ved Svig hendes Tillie.

15.

Min Jomfru blev rød, da den Nidding hun saae —
Paa Tillie —
Saa lidet af Byer kun havde han paa —
Da paa Søffer han ireen til den Tillie.

16.

Saa lidet af Byer kun havde han paa —
Paa Tillie —
Dog nærmed han fræf sig, og hviffede saa:
„Jeg kommer med redelig Tillie!“

17.

Han hviffed saa sagte, jeg siger for Sand —
Paa Tillie —
„Betro dig til mig kun, du Lillievand,
„Betro mig din Rose, din Lillie!“

18.

„Jeg veed, at der ligger en Kæver paa Luur —
Paa Tillie —
„Saa mangen skøn Jomfru han snapped af Buur,
„Alt med eller mod hendes Tillie.

151

19.

„Du give, skøn Jomfru! mig her med din Haand .
Paa Tillie —
„Til sikker forvaring, og blot som et Laan,
„Dit Hjerte, din Rose, din Tillie!“

20.

Med Tugt ham da svarte den Jomfru saa fin —
Paa Tillie —
„Tag alt hvad jeg eier, tag Klædmon og Linn!
„Men aldrig dog faaer han min Villie!

21.

„Tag alt hvad jeg eier, tag Klædmon og Linn —
Paa Tillie —
„Tag, hvad der kan stæles, tag hele mit Skrin!
„Men aldrig jeg gier ham min Tillie!

22.

„Tag, hvad der kan stæles, tag hele mit Skrin —
Paa Tillie —
„Ret aldrig dog fanger han Trostaben min!“
Saa svarte den Rose, den Tillie.

25.

Det bandte da grovt den utugtige Tyv —
Paa Tillie —
„Jeg fanger vel den, og desligeste fyv —
„God dam! jeg vil have min Villie!

152

24.

„Jeg fanger vel den, og desligeſte ni —
Paa Lillie —
„Jeg røver for ſyv, og ſtjæler for ti!
„Jeg ſtjæler vel ogsaa din Lillie!

25.

„Jeg ſkænder for elleve, brænder for tolv —
Paa Lillie —
„Du ſkænder kun lidt til min Piiil og min Kolv!
„God dam! jeg maa have min Dillie!

26.

„Jeg ſkyder med Kolv, og jeg brænder med Piiil!“
Paa Lillie —
Det ſvarte den Jomfru da haant med et Smil:
„Du træffer dog aldrig min Lillie!“

27.

Flug vendte den Tyv da Nordbrænderen ud —
Paa Lillie —
„Nu hjælp mig Satan! nu hjælp dig Gud!
„Nu, haaber jeg, faaer jeg min Dillie!“

28.

Da brændte hans Kolv, og da tændte hans Piiil —
Paa Lillie —
Det blusied i Kredsen af meer end en Miiil —
Saa lued det rundt om den Lillie!

153

29.

Det lyf' i en Omfreds af hundrede Niitil —
Paa Tillie —
Saa brændte den Sengehalm, tændt af hans Ptil
End fik han dog ei hendes Villie.

30.

Det brændte i Eetmaal, det brændte i to —
Paa Tillie —
„Nu gjer hun sig vel, for at redde sit Boel!“
Men hun lod det brænde, den Tillie!

31.

Det brændte i Eetmaal, det brændte i tre —
Paa Tillie —
Den Jomfru blev ved af hans Trudsel at lee —
Hun alting lod brænde, den Tillie!

32.

Saa gierne sit Skrin og hun selv havde brændt
Paa Tillie —
Men Kongens forlov blev for sildig bekiendt —
Det spartes imod hendes Villie.

33.

Heel underlig blev da den Tys i sit Mod —
Paa Tillie —
Den Dannerholms Jomfru saa lidt han forstod,
Mens alt fod i Brand om den Tillie.

154

34.

Omhænget var Afse, selv Sengen var brændt —
Daa Tillie —
Og alt om den truede Nøgne var tændt;
Dog boied han ei hendes Dillie.

35.

Aprilen den anden i Sinde ham kom —
Daa Tillie —
Han snappede Skrinet, og stued sig om —
Der hverken var Ros' eller Lillie!

36.

Den Jomfru hun svæved i rygende Sky —
Daa Tillie —
Høit over sit Eie, den brændende Bye:
„Tyv!“ raabte hun, „fikst du din Dillie?”

37.

„Du røved mit Linned, du raned min Ud —
Daa Tillie —
„Du stjal mig mit Skrin, og du tog mig mit Guld;
„Men fikst du min Rose, min Lillie?”

38.

„Du stændte i Luvar, du brændte i Læe —
Daa Tillie —
„Du fikst dig lidt Jern, og du fikst dig lidt Træe,
„Men ikke dog fikst du min Dillie!”

135

39.

„Men hør mig, du Tyv! hvad jeg siger dig nu —
Paa Tillie —
„Kong Knud har du vaft! han vil hevne med Gru
„Sin værnløse Rose og Tillie!

40.

„Kong Knud har du vaft i sin rolige Grav —
Paa Tillie —
„han vil hevne din Utugt paa Land og paa Hav!
„han vil gæste dig snart mod din Villie!

41.

„Hans Magt er ei Blokke blot, Mæjter og Stag
Paa Tillie —
„Det er Danmark's Mod; det er Danmark's flag;
„Det er folkets og Frederik's Villie!

42.

„Det er Danmark's Mand, det er Danmark's flag —
Paa Tillie —
„Det er Fredrik's og folkets retfærdige Sag,
„Som er Dannerholms Rose og Tillie!

43.

„Det er folkets og Fredrik's retfærdige Sag —
Paa Tillie —
„Det er Trost i Fred, det er Klækthed i Slag,
„Jeg som Jomfru beholdt mod din Villie!